

Ονομάζομαι Αλεξάκης Γρηγόριος του Βασιλείου. Γεννήθηκα στο Αγγελόκαστρο (όχι σε μαιευτήριο) το έτος 1946. Δεν απουσίασα ποτέ από το χωριό μου και ασχολήθηκα με τα αγροτικά.

Ήμουν ακόμη στο Δημοτικό που θυμάμαι τον μουτζούρη, το τρένο με το κάρβουνο. Σαν μεταφορικό μέσο τον αντικατέστησε κ οτομοτρίς, ένα όχημα γρήγορο για την εποχή του που έκανε το δρομολόγιο Αγρίνιο-Κρυονέρι με ενδιάμεσους σταθμούς Δοκίμι-Πλάτανο-Καύβια-Αγγελόκαστρο-Σταμνά-Αιτωλικό-Μεσολόγγι-Ευηνοχώριο-Γαλάτα-Κρυονέρι. Δυο ή τρεις φορές την ημέρα είχε ανταπόκριση Κρυονέρι-Πάτρα με τη θρυλική 'Καλυδώνα', ένα μικρό καράβι για τις ανάγκες της εποχής.

Ο μουτζούρης έκανε τις μεταφορές απαραίτητων υλικών στα συνεργεία συντήρησης, ράγες, τραβέρσες, χαλίκι και ό,τι άλλο χρειαζόμενο. Είχε εργάτη σε ειδική θέση που συντηρούσε τη φωτιά με κάρβουνο να βράζει στο καζάνι για την κίνηση. Κι όπου ήταν λίγη ανηφόρα δεν έβλεπες έξω τίποτα από τον καπνό και η μυρωδιά από το κάρβουνο αποπνικτική.

Λίγο πρόλαβα να ταξιδέψω με αυτό το μέσο. Είχε ελεγκτή για τα εισιτήρια, αν έχεις, πού θα κατέβεις, και σε κάθε σταθμό μετά την αναχώρηση του τρένου περνούσε για σχετικό έλεγχο.

Υπήρχε σταθμάρχης που έπαιρνε τα εισιτήρια πριν από την επιβίβαση. Ο σιδηρόδρομος είχε συνεργεία που το καθένα συντηρούσε ένα ανάλογο κομμάτι. Είχε φύλακα που έκανα έλεγχο, καθένας στην περιοχή του για τυχόν ζημιές. Πριν ξεκινήσει το πρωινό δρομολόγιο οι φύλακες είχαν ελέγξει και ενημερώσει τον Σταθμάρχη της περιοχής τους.

Έως το 1968 είχε αρκετή κίνηση, γιατί δεν υπήρχαν άλλα μέσα. Όταν μπήκε η αστική γραμμή Αγρίνιο-Αγγελόκαστρο άρχισε η παρακμή και η λήξη. Έγινε η ασφαλτόστρωση 1967-68 και μετά η αστική σύνδεση με το Αγρίνιο και υπεραστική με Μεσολόγγι, και τα πρώτα αυτοκίνητα..το τρένο παρελθόν.

Όσο για τα ταξίδια μου με το τρένο...ήταν τέλεια.

Το τρένο προσέφερε πολλά στις περιοχές που πέρασε..τόσο ο καρβουνιάρης όσο και το ντίζελ αργότερα. Ήταν προνόμιο για τον τόπο. Μεταφορικό μέσο, εμπορεύματα, προϊόντα αγροτικά, θέσεις εργασίας, κίνηση, ζωή, οικονομία. Ζωντάνεψε η ύπαιθρος. Δραστηριοποιήθηκε και αναπτύχθηκε ανάλογα..

Τώρα το τοπικό μας τρένο... έγινε ανάμνηση